

Väljaandja:	Vabariigi Valitsus
Akti liik:	määrus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	29.06.2020
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	21.06.2024
Avaldamismärge:	RT I, 26.06.2020, 17

Riigi rahavoo juhtimise ja stabiliseerimisreservi haldamise põhimõtted

Vastu võetud 21.03.2014 nr 44
[RT I, 22.03.2014, 9](#)
jõustumine 25.03.2014

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
05.07.2018	RT I, 10.07.2018, 11	13.07.2018
18.06.2020	RT I, 26.06.2020, 1	29.06.2020

Määrus kehtestatakse [riigieelarve seaduse](#) § 66 lõike 5, § 70 lõike 5 ja § 72 lõike 4 alusel.

1. peatükk Üldsätted

§ 1. Reguleerimisala

Määrusega sätestatakse riigi likviidsete finantsvarade ja stabiliseerimisreservi vahenditega tehingute tegemise, riigile võlakohustuste võtmise ja nende tegevustega seonduvate finantsriskide juhtimise põhimõtted ja tingimused.

§ 2. Vahendite jaotumine portfellidesse

(1) Riigile kuuluv või riigi hoitav raha, väärtpaberid ja muu finantsvara (edaspidi *vahendid*) jagunevad tehingute tegemisel järgmisteks investimisportfellideks:

- 1) stabiliseerimisreserv, mille moodustavad riigieelarve seaduse §-s 71 sätestatud vahendid;
- 2) likviidsusreserv, mille moodustavad riigieelarve seaduse § 65 lõikes 2 nimetatud riigi likviidsed finantsvarad.

(2) Riigieelarve seaduse § 70 alusel riigile võetud võlakohustused moodustavad võlaportfelli (edaspidi *võlaportfell*) ja neid ei käsitata vahenditena lõike 1 tähenduses.

2. peatükk Tehingute tegemine

§ 3. Lubatud tehingud vahendite paigutamisel

(1) Vahendeid on lubatud paigutada üksnes järgmistesse finantsinstrumentidesse:

- 1) nõudmiseni ja tähtajalised hoiused;
- 2) võlakirjad ning muud emiteeritud ja kaubeldavad võlakohustused (edaspidi *võlakirjad*);
- 3) pöördrepotehingud, võlakirjade ostu- ja tagasimüügitahingud (edaspidi *pöördrepotehingud*);
- 4) rahandusministri määratud rahaturu- ja intressifondide osakud.

(2) Vahendeid ei ole lubatud paigutada struktureeritud võlakirjadesse.

§ 4. Lubatud tehingud võlakohustuste võtmiseks

(1) Riigile võlakohustuse tähtajaga kuni 369 päeva (edaspidi *lühiajaline võlakohustus*) võtmiseks on lubatud kasutada järgmisi tehinguid:

- 1) arvelduskrediit;
- 2) laen;
- 3) repotehingud ning võlakirjade müügi- ja tagasiostutehingud (edaspidi *repotehingud*);
- 4) emiteeritavad nullintressiga, fikseeritud või muutuva intressiga võlakirjad.

(2) Riigile võlakohustuse tähtajaga rohkem kui 369 päeva (edaspidi *pikaajaline võlakohustus*) võtmiseks on lubatud kasutada järgmisi tehinguid:

- 1) laen;
- 2) emiteeritavad nullintressiga, fikseeritud või muutuva intressiga võlakirjad.

(3) Lõike 1 punktis 3 nimetatud repotehingute esemeks saavad olla vaid likviidsusreservi kuuluvad võlakirjad.

(4) Võlakirju võib emiteerida võlakirjade programmina selliselt, et võlakirjad emiteeritakse ühekordse otsuse alusel, kuid erinevatel aegadel seeriatena.

(5) Rahandusministeeriumil on õigus võlakohustustega seotud riskide ja kulude juhtimise eesmärgil laene enne tähtaega tagasi maksta, emiteeritud võlakirju enne tähtaega tagasi osta või neid uute emiteeritavate võlakirjade vastu vahetada ning teha muid eelnimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikke tehinguid.

(6) Lõikes 5 nimetatud tehingute tegemisel on Rahandusministeeriumil õigus maksta laenuandjale ennetähtaegse laenu tagastamise eest tasu ja võlakirjade tagasiostmisel preemiat juhul, kui see on majanduslikult otstarbekas või vähendab finantsriske.

§ 5. Lubatud tuletistehingud finantsriskide juhtimiseks

(1) Likviidsusreservi vahendite paigutamiseks, riigi antud laenudest, võlaportfelligist ja riigi potentsiaalsetest kohustustest tulenevate finantsriskide juhtimiseks on lubatud teha üksnes järgmisi tuletistehinguid:

- 1) võlakirjade forvard- ja futuurtehingud;
- 2) välisvaluuta hetke-, vahetus-, forvard- ja optsoontehingud;
- 3) intressimäärade vahetus-, forvard-, futuur- ja optsoontehingud.

(2) Likviidsusreservi intressiriski juhtimiseks on lubatud kasutada intressifutuuride lepinguid, mille alusvaraks on kolme kuu Euribor ja Saksamaa valitsuse 1,75- kuni 2,25-aastase tähtajaga võlakiri.

(3) Stabiliseerimisreservi intressiriski juhtimiseks on lubatud kasutada võlakirjade forvardtehinguid ja intressifutuuere, mille alusvaraks on kolme kuu Euribor või Saksamaa valitsuse võlakirjad.

(4) Vahendite paigutamisel on lubatud osta ja müüa lähima tähtajaga intressifutuuere, välja arvatud juhul, kui enne intressifutuuride tähtaja lõppemist asendatakse olemasolev futuur uue järgmise lähima tähtajaga futuuriga.

(5) Vahenditega tehingute tegemisel ei ole lubatud optsoonide müük ja intressifutuuride optsoontehingud.

3. peatükk Riigile võlakohustuste võtmine

§ 6. Võlakohustuste võtmise põhimõtted

(1) Rahandusministeerium võib võtta riigieelarve seaduse § 69 lõikes 2 viidatud ulatuses Eesti Vabariigi nimel võlakohustusi riigi rahavoo juhtimiseks, sealhulgas riigieelarve kulude, investeringute, osaluste omandamise, laenude andmise, potentsiaalsete kohustuste täitmise ja võlakohustuste tagasimaksete rahastamiseks ning likviidsusreservi suurendamiseks.

(2) Riigile võlakohustuste võtmisel tuleb lähtuda põhimõttest tagada võlakohustustega kaasnevate finantsriskide ja -kulu suhe, mis oleks kooskõlas riigi võlakohustuste täitmise võimekusega.

(3) Riik ei anna võlakohustuste võtmisel tagatist, välja arvatud § 4 lõike 1 punktis 3 nimetatud lühiajaliste rahaturutehingute tegemisel.

(4) Rahandusministeeriumil on lubatud võtta riigile võlakohustusi riigieelarve seaduse § 69 lõikes 2 nimetatud riigi võlakohustuste suurima lubatud jäägi ulatuses. Loa nimetatud jäägist suuremas ulatuses riigile võlakohustuste võtmiseks annab Riigikogu Vabariigi Valitsuse ettepanekul.

§ 7. Võlakohustuste võtmise tingimused

(1) Võlakohustusi võib võtta kuni 50-aastase lõpptähtajaga.

(2) Pikaajaliste võlakirjade emiteerimisel peavad emissiooni tingimustes olema ühise tegutsemise klauslid, mis on vastavuses majandus- ja rahanduskomitee Euroopa Liidu riigivõlakirjade ja -vekslite turgude allkomitee (ESDM) kehtestatud klauslitega.

(3) Võlakohustuste võtmisel tuleb arvesse võtta sellega kaasnevaid õiguslikke riske ja võtta meetmeid nende maandamiseks, sealhulgas vajaduse korral kaasata eksperte lepingute ettevalmistamisse.

4. peatükk Finantsriskide juhtimine

§ 8. Finantsriskide juhtimise põhimõtted

(1) Vahenditega tehingute tegemisel, laene andes ja võlakohustusi võttes tuleb arvestada ja juhtida järgmisi finantsriske:

- 1) likviidsusrisk;
- 2) valuutarisk;
- 3) intressirisk;
- 4) krediidirisk;
- 5) refinantseerimisrisk.

(2) Finantsriskide juhtimisel lähtutakse aktive ja passivate tasakaalustatud haldamise põhimõtetest, mille kohaselt on finantsvarade ja -kohustuste intressi- ja valuutariskid kokku võimalikult neutraalsed.

(3) Lõikes 2 nimetatud põhimõtte rakendamisel käsitatakse finantsvarana likviidsusreservi ja riigi antud laene isikutele, kelle raha Rahandusministeerium ei hoiu riigieelarve seaduse § 67 lõike 1 alusel, ning finantskohustustena võlaportfelli.

[RT I, 26.06.2020, 1- jõust. 29.06.2020]

(4) Likviidsusreservi ja stabiliseerimisreservi paigutamisel ning sellega seonduvate finantsriskide juhtimisel ja varade tootlikkuse mõõtmisel võetakse aluseks rahandusministri käskkirjaga kinnitatud normportfelli koostamise põhimõtted, mis väljendavad vastava investeerimisportfelli üldist riskitaluvuse taset ning tulenevad vastava investeerimisportfelli varade paigutamise eesmärkidest.

§ 9. Likviidsusriski juhtimise üldpõhimõtted

(1) Likviidsusrisk käesoleva määruse tähenduses on oht, et riigil ei ole piisaval hulgal likviidseid rahalisi vahendeid finantskohustuste kohaseks täitmiseks.

(2) Riigi likviidseid rahalisi vahendeid finantskohustuste kohaseks täitmiseks hinnatakse ebapiisavaks, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

1) likviidsusreservi ja riigi võetud laenu kasutamata jääk kokku on kolme kuu jooksul väiksem kui riigi kuue kuu hinnanguline negatiivne netorahavoog;

[RT I, 10.07.2018, 11- jõust. 13.07.2018]

2) rahavoo prognoosi kohaselt ei saavuta likviidsusreservi ja riigi võetud laenu kasutamata jääk kokku riigi kuue kuu hinnangulise negatiivse netorahavoo katmiseks vajalikku mahtu järgneva kolme kuu jooksul.

[RT I, 10.07.2018, 11- jõust. 13.07.2018]

(3) Riigi võetud laenu kasutamata jääki arvestatakse lõike 2 punktides 1 ja 2 nimetatud mahu hulka vaid juhul, kui laenulepingu tingimustes on laenuandja poolseks laenulepingu ülesütleamiseks või laenusumma väljamaksmisest keeldumiseks vähemalt kolmekuuline etteatamise tähtaeg ja laenuandja ei ole ülesütlemisest või väljamaksmisest keeldumisest riiki teavitanud.

(4) Riigi kuue kuu hinnangulise negatiivse netorahavoo mahu arvutab Rahandusministeerium vähemalt kord aastas.

[RT I, 10.07.2018, 11- jõust. 13.07.2018]

(5) Lõikes 4 nimetatud negatiivse netorahavoo mahu hindamisel võetakse arvesse:

1) majanduslanguse hinnanguline mõju rahalises väärtuses riigi kuue kuu maksutuludele;

[RT I, 10.07.2018, 11- jõust. 13.07.2018]

2) riigi võlakohustuste intressi- ja põhisummade tagasimaksud ja osaluste omandamine ühe kuu jooksul;

[RT I, 10.07.2018, 11- jõust. 13.07.2018]

3) Sotsiaalkindlustusameti ja sotsiaalkindlustusfondide keskmine ühe kuu väljamaksete summa;

4) tõenäoliselt väljamaksmisele kuuluvate riigi potentsiaalsete kohustuste summa.

(6) Lõike 5 punktis 1 nimetatud majanduslanguse hinnangulise mõju hindamisel tuleb aluseks võtta viimati toimunud majanduslanguse mõju riigieelarve maksutuludele või sellest negatiivsem riskistsenaarium.

§ 10. Likviidsusriski juhtimine vahendite paigutamisel

(1) Likviidsusriski juhtimiseks paigutatakse raha väärtpaperitesse, millel on likviidne järelturg, kus vajaduse korral oleks võimalik turuhinda mõjutamata teostada tehinguid kiiresti ja suurtes kogustes.

(2) Vahendeid võib paigutada hoiustesse ja pöördreotehingutesse, mille maksimaalseks kestuseks on 92 päeva.

(3) Vahendeid võib paigutada pikaajalistesse võlakirjadesse, mille emissiooni maht on vähemalt 1 miljard eurot.

(4) Iga üksiku võlakirja lõikes ei tohi vastava investeerimisportfelli vahendeid paigutada nominaalväärtuses üle 10% emissiooni mahust.

§ 11. Likviidsusriski juhtimise erandid seoses riigiasutuste kontodega

(1) Riigiasutus, kellel Rahandusministeerium on riigieelarve seaduse § 64 lõike 2 alusel lubanud omada kontot krediidi- või finantseerimisasutuses, võib nimetatud kontodel hoitava riigi raha paigutada hoiustesse, mille tähtaeg on kuni kuus kuud.

(2) Rahandusministeerium võib konkreetse riigiasutuse ülesannetest tulenevast vajadusest lähtuvalt lubada lõikes 1 toodud raha paigutamise piirangutest erandite tegemist.

§ 12. Refinantseerimisrisiki juhtimine

(1) Refinantseerimisriski käesoleva määruse mõistes on oht, et riik peab olemasolevate võlakohustuste tagasimaksmiseks võtma uusi võlakohustusi ebasoodsatel tingimustel või riigil ei ole võimalik uusi võlakohustusi finantsturgudel võtta finantskriisi ajal või riigi krediitdireitingu langemisel investeerimisjärgu tasemest madalamaks.

(2) Refinantseerimisrisiki juhtimisel lähtutakse järgmistest piirmääradest ja põhimõttest:

1) tagasimaksmata lühiajaliste võlakohustuste jääk ei tohi olla suurem summast, mis on 25% vastava aasta riigieelarve kulude ja investeeringute kogusummast;

2) pikaajaliste võlakohustuste tagasimaksed tuleb võimaluse korral hajutada aastate vahel selliselt, et ühel aastal tagasimaksmisele kuuluvad pikaajalised võlakohustused ei ületa 5% vastava aasta prognoositavast sisemajanduse kogutoodangust;

3) Rahandusministeeriumil on õigus pikaajaliste võlakohustuste tagasimaksmiseks võtta samas mahus uusi võlakohustusi kuni üks aasta enne tagasimaksmisele kuuluva võlakohustuse lõpptähtaega.

§ 13. Valuutariski juhtimine

(1) Valuutarisk käesoleva määruse tähenduses on oht, et valuutakursside muutumine mõjutab finantsvarade ja -kohustuste väärtust.

(2) Finantsvarasid ja -kohustusi, mis on eurodes, loetakse valuutariskivabaks.

(3) Valuutariskile avatud summaarne positsioon tohib moodustada kuni 1% likviidsusreservi vahendite turuväärtusest.

(4) Laenu võib anda ja võlakohustusi võtta erinevates valuutades tingimusel, et nimetatud tehingute valuutarisk maandatakse lõikes 3 määratud ulatuses.

(5) Stabiliseerimisreservi vahenditega tehingute tegemisel valuutariski ei võeta.

§ 14. Intressiriski juhtimine

(1) Intressirisk käesoleva määruse tähenduses on oht, et intressimäärade muutumine mõjutab investeeringute ja nendelt saadava tulu väärtust ning finantskohustustega seotud kulude suurust.

(2) Likviidsusreservi ja riigi antud laenu intressiriski mõõdetakse keskmise modifitseeritud kestusega. Võlaportfelli intressiriski mõõdetakse keskmise intresside fikseerimise perioodiga.

[RT I, 26.06.2020, 1- jõust. 29.06.2020]

(3) Likviidsusreservi ja riigi antud laenu suurim lubatud kaalutud keskmine modifitseeritud kestus kokku on 0,45 aastat.

(4) Võlaportfelli intressiriski juhtimisel lähtutakse järgmistest põhimõtetest:

1) võlaportfelli osa puhul, mis on võrdne § 17 lõike 6 punktis 1 sätestatud likviidsusreservi piirmääraga, on suurim lubatud keskmine intresside fikseerimise periood 0,5 aastat;

2) võlaportfelli osa puhul, mis ületab punktis 1 nimetatud osa, on madalaim lubatud keskmine intresside fikseerimise periood kolm aastat ning suurima lubatud keskmine intresside fikseerimise perioodi kehtestab rahandusminister käskkirjaga.

[RT I, 26.06.2020, 1- jõust. 29.06.2020]

(5) Stabiliseerimisreservi intressiriski mõõdetakse ja piiratakse § 8 lõikes 4 nimetatud normportfelli suhtes volatiilsusriskiga.

§ 15. Krediidiriski juhtimise üldpõhimõtted

(1) Krediidirisk käesoleva määruse tähenduses on oht, et emitendi või tehingu vastaspoole kohustuste mittekohasest täitmisest tekib kahju.

(2) Krediidiriski hindamiseks kasutatakse rahvusvaheliste reitinguagentuuride *Moody's*, *Standard & Poor's* või *Fitch* krediidireitingut.

(3) Emitendi või tehingu vastaspoole finantsseisundi hindamiseks peab tal olema vähemalt kahe eespool nimetatud reitinguagentuuri antud krediidireiting. Juhul kui reitinguagentuuride määratud tehingu vastaspoole krediidireitingu tase ei ole sarnane, võetakse finantsseisundi hindamisel aluseks madalama tasemega krediidireiting.

§ 16. Krediidireitingu arvestamine krediidiriski juhtimisel

(1) Vahendeid võib paigutada:

1) kuni üheaastase lunastus- või lõpptähtajaga võlakirjadesse ja hoiustesse, mille emitendi või krediidasutuse või selle krediidasutuse emattevõtja krediidireiting on vähemalt Prime-1 (*Moody's*), A-1 (*Standard & Poor's*) või F-1 (*Fitch*);

2) üle üheaastase lunastus- või lõpptähtajaga võlakirjadesse, mille emitendi krediidireiting on vähemalt Aa3 (*Moody's*) või AA- (*Standard & Poor's* ja *Fitch*);

3) riigigarantiiga võlakirjadesse, mille garanteerija krediidireiting vastab punktis 2 sätestatud tingimustele ja garanteeriva riigi tagasivõtmatu garantii kehtib kuni võlakirjade lunastamiseni;

4) rahandusministri määratud rahaturu- ja intressifondidesse;

5) Eesti Panka ja Euroopa Keskpanka.

[RT I, 26.06.2020, 1- jõust. 29.06.2020]

(2) Likviidsusreservi vahendeid võib lisaks lõikes 1 toodule paigutada krediidasutustesse, kelle kaudu teostatakse riigiasutuste kassalist teenindamist, järgmiselt:

1) hoiustesse tähtajaga kuni 92 päeva ja võlakirjadesse, kui krediidasutuse või selle krediidasutuse emattevõtja madalaimaks krediidireitinguks on Prime-1 (*Moody's*), A-1 (*Standard & Poor's*) või F-1 (*Fitch*);

2) hoiustesse ja võlakirjadesse tähtajaga kuni 35 päeva, kui krediidasutuse või selle krediidasutuse emattevõtja madalaimaks krediidireitinguks on Prime-2 (*Moody's*), A-2 (*Standard & Poor's*) või F-2 (*Fitch*);

3) hoiustesse ja võlakirjadesse tähtajaga kuni 21 päeva, kui krediidasutuse või selle krediidasutuse emattevõtja madalaimaks krediidireitinguks on Prime-3 (*Moody's*), A-3 (*Standard & Poor's*) või F-3 (*Fitch*);

4) nõudmiseni hoiusena kahe pangapäeva jooksul laekumisest arvates, kui krediidasutusel ei ole krediidireitingut.

(3) Stabiliseerimisreservi vahendeid võib lisaks lõikes 1 nimetatule paigutada ka pandikirjadesse, mille krediidireiting on Aaa (*Moody's*) või AAA (*Standard & Poor's* ja *Fitch*) ja mille emitendi krediidireiting on vähemalt A3 (*Moody's*) või A- (*Standard & Poor's* ja *Fitch*).

(4) Pöördrepotehingu esemeks olevad võlakirjad peavad vastama lõigetes 1 ja 3 sätestatud piirangutele.

(5) Likviidsusreservi vahendeid on lubatud kuni 5 miljoni euro ulatuses paigutada kuni 30-päevase tähtajaga Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi hoiustesse ja kuni 5 miljoni euro ulatuses kuni 30-päevase tähtajaga Euroopa stabiilsusmehhanismi hoiustesse.

(6) Vahendeid ei ole lubatud paigutada Euroopa stabiilsusmehhanismi ja Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi võlakirjadesse.

(7) Stabiliseerimisreservi vahendeid ei ole lubatud paigutada krediidasutustesse, mille hoiuseid riik tagab vastavalt tagatisfondi seadusele.

(8) Olemasolevate rahapaigutuste krediidireitingute muutumisel lõikes 1, 2 või 3 nimetatud tasemest madalamaks hinnatakse paigutusega seotud võimalikke finantsriske ja paigutuse realiseerimise majanduslikku mõju. Lähtudes eesmärgist minimeerida majanduslikku kahju ja võimalikke finantsriske, otsustab Rahandusministeerium sellise paigutuse hoidmise või realiseerimise.

[RT I, 10.07.2018, 11- jõust. 13.07.2018]

§ 17. Vahendite paigutuste hajutamine

(1) Ühe krediidasutuse või emitendi ja tema kontserniga seotud paigutuste ja muude tehingute osakaal ei tohi ületada 20% vastava investeerimisportfelli vahendite turuväärtusest.

(2) Stabiliseerimisreservi paigutused riigivõlakirjadesse peavad moodustama vähemalt 65% reservi vahendite turuväärtusest.

(3) Lõigetes 1 ja 2 nimetatud paigutuste osakaalu arvutamisel võetakse aluseks tehingute turuväärtused ja summeeritakse järgmised krediidasutuse, emitendi või tema kontserniga seotud paigutused ja tehingud:

- 1) hoiused ja võlakirjad;
- 2) pöördrepotehingu esemeks olevad võlakirjad.

(4) Krediidasutuse või tema kontserniga seotud lõikes 3 nimetatud paigutuste osakaalu arvestusse summeeritakse järgmised tehingu vastaspoole riskist tulenevad summad:

- 1) 5% pöördrepotehingu rahalisest kohustusest tehingu lõpptähtajal;
- 2) tagatiseta tuletistehingute turuväärtus;
- 3) tagatiseta tuletistehingutest tulenev täiendav riskisumma, mille määrab Rahandusministeerium sõltuvalt tehingu liigist ja selle lõpptähtajast;
- 4) tagatud tuletistehingust tulenev riskisumma, mille määrab Rahandusministeerium sõltuvalt tagatise ümberhindluse sagedusest ja muudest riskiteguritest;
- 5) Rahandusministeeriumi tasutud tuletistehingu tagatissumma.

(5) Lõikes 1 nimetatud piirangut ei kohaldata reitinguagentuuride *Moody's* Aaa, *Standard & Poor's* AAA või *Fitch* AAA krediidireitingut omavatele riikidele, keskpankadele, riiklikele agentuuridele, Eesti Pangale, Euroopa Keskpangale ega supranatsionaalsetele institutsioonidele.

[RT I, 26.06.2020, 1- jõust. 29.06.2020]

(6) Lõigetes 1 ja 2 nimetatud piiranguid ei kohaldata:

1) likviidsusreservi vahendite paigutamisel, kui likviidsusreservi vahendite turuväärtus on väiksem kui 600 miljonit eurot;

[RT I, 26.06.2020, 1- jõust. 29.06.2020]

2) stabiliseerimisreservi vahendite paigutamisel, kui stabiliseerimisreservi vahendite turuväärtus on väiksem kui 200 miljonit eurot.

[RT I, 26.06.2020, 1- jõust. 29.06.2020]

(7) Lõikes 6 toodud juhul paigutatakse vahendid võimalikult hajutatuna.

(8) Lõikes 1 nimetatud piirang võib olla ületatud kolme pangapäeva jooksul, juhul kui vahendite täiendamisel või kasutusele võtmisel suurenevad või vähenevad vastava investeerimisportfelli vahendid päevas rohkem kui 20%. Rahandusministeeriumil on õigus pikendada käesolevas lõikes toodud tähtaega, kui see on majanduslikult otstarbekas.

§ 18. Tehingu vastaspoole risk

(1) Krediidiriski osaks on tehingu vastaspoole risk, mis käesoleva määruse tähenduses on oht, et vastaspoole esindajal ei ole tehingu sõlmimiseks volitust või tehingu vastaspool ei täida kohaselt tehingust tulenevaid kohustusi.

(2) Võlakirja-, futuur-, repo- ja pöördrepotehinguid, väärtpaberite ostu- ja tagasimüügi- ning müügi- ja tagasiostutehinguid, rahaturu- ja intressifondide osakutega tehinguid võib teha, kui tehingu vastaspooleks oleva krediidasutuse või selle krediidasutuse emattevõtja madalaimaks krediidireitinguks on Prime-2 (*Moody's*), A-2 (*Standard & Poor's*) või F-2 (*Fitch*).

(3) Tuletistehinguid, välja arvatud futuurtehinguid, võib teha:

1) kuni 35-päevase tähtajaga, kui tehingu vastaspooleks oleva krediidasutuse või selle krediidasutuse emattevõtja madalaimaks krediidireitinguks on Prime-2 (*Moody's*), A-2 (*Standard & Poor's*) või F-2 (*Fitch*);

2) kuni üheaastase lõpptähtajaga, kui tehingu vastaspooleks oleva krediidasutuse või selle krediidasutuse emattevõtja madalaimaks krediidireitinguks on Prime-1 (*Moody's*), A-1 (*Standard & Poor's*) või F-1 (*Fitch*);

3) üle üheaastase lõpptähtajaga, kui tehingu vastaspooleks oleva krediidasutuse või selle krediidasutuse emattevõtja madalaimaks krediidireitinguks on A3 (*Moody's*) või A- (*Standard & Poor's* või *Fitch*), tingimusel, et tehingu vastaspool on tehingule andnud tagatise.

(4) Lõike 3 punktis 3 nimetatud tagatist ei ole tuletistehingute vastaspoolel vaja anda, kui tehingu vastaspooleks oleva krediidasutuse või selle krediidasutuse emattevõtja madalaimaks krediidireitinguks on Aa3 (*Moody's*) või AA- (*Standard & Poor's* või *Fitch*).

(5) Lõike 3 punktis 3 nimetatud tagatis peab olema rahas ja tuletistehingu turuväärtuse ümberhindlus peab toimuma vähemalt kord kuus. Tagatise andjaga võib kokku leppida piirmäära, millest alates tagatist antakse. Otsuse piirmäära määramise kohta teeb Rahandusministeerium.

5. peatükk

Rakendussäte

§ 19. Määruse kohaldamise erisus

Paragrahvi 3 lõikes 2 nimetatud piirangut ei kohaldata likviidsusreservi paigutustele struktureeritud võlakirjadesse, mis on tehtud enne käesoleva määruse jõustumist.